

чудиха и думаха: Господи помилуй. А той като ся преоблече отиде въ церквѫ тѣ святаго Николая, гдѣ то стоя всичкѫ тѣ нощь на молитвѣ, и благодареше святаго. На утрень-тѣ като ся сѣбраха хора та въ церквѫ и разумѣха това чудо прославиха Бога, за кое то Патріархъ-тѣ и Царь-тѣ направиха бѣніе.

22.

Невинно момче.

Въ Костантинополь имаше единъ богатъ и добъръ човѣкъ Епифаній, който веднажъ взе единъ лиръ злато, седмъдесетъ жълтици и отиде на пазаръ гдѣ то ся продаваха момчета та, да си купи едно за слуга. Но като не намери, върнася тури злато то на едно място и го забрави. На утрень-тѣ като повыка слуга та си рече му: донеси ми злато то, кое то ти дадохъ снощи. Слуга та като не бѣше взелъ нищо, кълнеше ся какъ не е взелъ злато Епифаній заповѣда да го вържатъ и като го биха добрѣ, каза да го затворятъ въ единъ одаї, докѣ премине празникъ-тѣ на святаго николая, който бѣше на утрень-тѣ. Слуга та като сѣдеше вързанъ и затворенъ, молеше ся съ сълзы и думаше: Господи ты видишъ че сѫмъ невиненъ, избави мя. Святый Николае помогни ми. Тога святый Николай му ся яви на сънъ, и рече му, не тѣжи сынко Христосъ ще тя избави, и паднаха желѣза та отъ крака та му, а той ся сѣбуди и прослави Бога. Тога ся яви и